

INWYINGH

Van het Metale

PRONKBEELD;

Ter Gedagtenisse van

DESIDERIUS ERASMUS

Op 't Heerlijkst' in zijn Geboortestad hersteld,

Crescit occVLto VeLVT arbor æVo
:faMa DIVini.

OO zien wy dan den grooten *DESIDEER*
Dien Pronk der Wijsheyd in zijn voorige eer
Weer blinken, en allenkens meer en meer
Nog hooger zweven

Deez' eer der Burg'ren, Zon van mijn gedigt
Herbore Cicero en Hollands ligt
En Tzaalherfelder die voor niemand swigt
Komt weer herleven,

Hoewel Hy ons ontroeft was voor een tijd
Nogmans Zija Naam waar op de hatenijdt
Belachelijk haar stompe Tanden slijt
Zal noyt verdwijnen

De groote Fabus geev' mijn vaarsen klank
Op dat Ik met eerbiediger gefank
Hem viere dic na zijnen ondergank
Dus komt verschijnen

Gelijk de Morgen Zon sig open doet
En op gaat met veel heerlijker gloet
Wanneer de duyf're nevels op den vloet
Zijn weggevloden

Den gouden Tolk van 't heylig nieuw Verbond
Spreekt Goden Spreuken uyt zijn wijse Mond
En leert ons klaar waar in de kragt bestond
Van God's geboden

Godlieventheyd, geleerdheyd, wetenschap
Beschonken met den glans der Burgerfchap
Vertoond ERASMUS op den hoogsten trap
In al zijn Schriften

Die deftig opgepropt met rijke re'en
Het Merg der deugden op den vasten Steen
Van Godes wil ontdeén van top tot teen
En net gaan siften,

De duyfterheyd van 't blinde Babylon
En valschen schijn ontdekt hy met een bron
Van Wijsheyd, en verrijft gelijk de Zon
Met held're stralen,

't Orakel van zijn Godgeleerd gemoed
Gaat welig weyden op den vasten voet
Zijns veders, die zoo rustig werd gevoedt
Met pit van talen

Hier zietmen 't Voorbeeld daar de deugd uyt vloeyd
Zijn hooge Geest waar in de kennis bloeyt
Die al wat leeft vernuftigt en besproeyt
Met zout van zeden

Grootdadig praat Hy met welsprekentheyd
Met zinrijk oordeel vol van deftighydt
En kneed, en smeed met keur van heerlijckheyd
Zijn wijse reden.

Hy wroet het nut der Wijsheyd door en door
En baand het aangename deugdespoor
Zijn nektartong verlekken 't leertaam oor
Met zoet vermaken,

Hoe yv'rig werkt Hy in 't Godsdienstig werk
En sweeft hoogdravend' in God's heylige Perk
Met zuiverheyd, en liefde 't klaarste merk
Van vroomen zaken!

Hy zcgepraalt en blinkt in deugden uyt
't Is al geleerd, 't geen uyt ERASMUS spruyt
't Zy dat hy aanvangt, of het eynde sluyt
Van zijn orak'len

Die uytgedondert met een hooge Stem
Onsterfflijk klinken en geduyrig Hem
Weer stoff bereyden om zijn woordcnklem
Met konit te schak'len

O eeuwigduyrende Eer van Maas en Rijn
Herschepper van het zuiverste Latijn
Stads luyfter, altijd held're Zonnefchijn
Die noyt gaat onder

Gy glinstert met een uytgelese praal
Van wetenschap der allereelfte Taal
En leeft onsterfflijk in dit schoon Metaal
Als Hollands wonder;

Men schuyv' nu 't Eyland *Rodes* aan een zijd
Met haar *Kolas*, geen spitse *Pyramyd*
Nog Tempel aan *Diane* toegewijd
Mag hier by gelden,

Wy pronken met een heerlijker glans
Het levend afdrukbeeld des grooten Mans
Men kroon' die Vaders met een Lauwerkrans
Die Hem herstelden.

PETRUS RABUS.

Tot ROTTERDAM, Gedrukt voor JACOB GYSEN, Boekveekooper in de Keyserstraet, ANNO 1677.

38. Erasmus' terugkomst in 1677 bezongen door Pieter Rabus, leraar aan de Erasmiaanse Schoole en lid van de commissie die als opdracht had de sokkel van het beeld van Erasmus van nieuwe opschriften te voorzien.